

[Regístrate gratis](#)[Suscríbete](#)[Lee La Vanguardia en](#)[Salir](#)

OPINIÓN

Artículo de [LAVANGUARDIA](#)

Dos libros, dos líderes

Tant Marta Rovira com Santi Vila són, abans que polítics de partit, persones amb ideari propi

La Vanguardia en català | 28/03/2014 - 00:00h

[PILAR RAHOLA](#) | Sigue a este autor en [Facebook](#) o [Twitter](#)

Lea la versión en castellano

Deuen ser els aires de Sant Jordi, que alimenten els desigs del paper imprès. Però fins i tot encara que el mític cavaller no fos la font d'inspiració,estic segura que aquests textos haurien estat publicats. Són els primers llibres sobre dos polítics joves a l'alça, amb forta personalitat i notable complexitat intel·lectual. El primer, el que ha escrit Eva Piquer per començar a conèixer una líder molt rellevant i alhora molt desconeguda: la secretària general d'ERC, Marta Rovira. L'altre, el que ha escrit Francesc Soler sobre el pensament d'un polític que resulta tan suggeridor com incòmode, atesa la seva heterodòxia: el conseller de CDC Santi Vila. Els seus títols, Marta Rovira: cada dia més a prop, i Un perfil propi, converses amb Santi Vila.

Si esmento aquests dos llibres és perquè, malgrat les seves diferències, tots dos polítics concilien tres valors imprescindibles per retornar la confiança a l'exercici de la política: el primer, que no segueixen la fe religiosa d'una ideologia, sinó que estableixen complicitats des dels seus propis compromisos; el segon, la seva valentia en la defensa de les divergències, més enllà de les dinàmiques que tendeixen a imposar els aparells de partit; i el tercer valor, la capacitat de pensar amb veu pròpia, tots dos dotats d'una notable dimensió cultural. Tant la Marta com el Santi són, abans que polítics de partit, persones amb ideari propi, nascut a mercè de molta lectura i molta reflexió. Malgrat que el llibre de Santi Vila és més ideològic que el de Marta Rovira (el primer parteix d'una conversa sobre les seves idees, i el segon és un intent d'explicar-nos el món desconegut de la líder d'ERC), en tots dos s'entreu la complexitat del líder. No crec que el de la Marta faci molt soroll polèmic, perquè és un llibre amable i tranquil que només pretén situar-la en context. Encara que resulta molt útil per conèixer el seu paisatge sentimental, intel·lectual i emotiu. Però és possible que el de Santi Vila tingui derivades polèmiques, perquè el conseller no es talla a l'hora de donar la seva opinió, sovint altisonant, sobre els temes més sensibles. No cal dir que personalment no li compro tot el seu ideari, però em sembla d'un extraordinari valor poder convergir i dissentir amb un polític en actiu que reflexiona sobretot allò que li concerneix, i que sovint resulta incòmode per als propis. Santi Vila és un polític important precisament perquè és una illa de pensament que estableix ponts amb la resta, i no un gramòfon que repeteix les consignes en ús. Alhora, i no és poca cosa, la seva lleialtat amb el projecte és indiscutible.

Tots dos, doncs, la Marta i el Santi són líders del segle XXI, per a uns temps que exigiran personalitats i no personatges, ideòlegs i no propagandistes i, sobretot, gent valenta al descobert, i no escudats en el blindatge d'un partit. Benvinguts els llibres que ens els descobreixen.

Sigue a [Pilar Rahola](#) en [Facebook](#) o [Twitter](#)

[Normas de participación](#)

0 Comentarios

Ía

1 conectado

[Seguir](#)[Compartir en](#)[Dejar un comentario](#)[Recientes](#) | [Antiguos](#)

Powered by Livefyre